Ročník 1925. 263

Sbírka zákonů a nařízení
státu československého.

Částka 12. Vydána dne 13. února 1925.

Obsah: (21.—23.) **21.** Úmluva mezi republikou Československou a královstvím Italským o zamezení dvojího zdanění a urovnání jiných otázek v oboru přímých daní. — **22.** Vyhláška o vydání úředního seznamu míst v Čechách, na Moravě a ve Slezsku a o změnách úředních názvů měst, obcí, osad a částí osad povolených v roce 1924. — **23.** Nařízení o nejvyšších cenách zápalek.

21.

Úmluva

mezi republikou Československou a královstvím Italským o zamezení dvojího zdanění a urovnání jiných otázek v oboru přímých daní.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
A
KRÁLOVSTVÍ ITALSKÉHO
BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA SE ZÁVĚREČNÝM PROTOKOLEM:

Úmluva

mezi republikou Československou a královstvím Italským o zamezení dvojího zdanění a urovnání jiných otázek v oboru přímých daní.

President republiky Československé a Jeho Veličenstvo Král Italský, přejíce si sjednati úmluvu o zamezení dvojího zdanění a urovnání jiných otázek v oboru přímých daní, jmenovali za tou příčinou svými zmocněnci:

President republiky Československé:

pana **Vlastimila Kybala,**

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra republiky Československé v Římě;

Convenzione

tra la Repubblica Cecoslovacca e il Regno d'Italia per evitare le doppie imposizioni e per regolare altre questioni in materia di imposte dirette.

Il Presidente della Repubblica Cecoslovacca e Sua Maestà il Re d'Italia desiderosi di concludere una Convenzione allo scopo di evitare le doppie imposizioni e di regolare altre questioni in materia di imposte dirette hanno nominato a questo scopo come loro Plenipotenziari:

Il Presidente della Repubblica Cecoslovacca:

il Sig. **Vlastimil Kybal,**

Inviato straordinario e Ministro plenipotenziario della Repubblica Cecoslovacca a Roma;

pana **Jana Dvořáčka,**
zplnomocněného ministra, přednostu národohospodářské sekce ministerstva zahraničních věcí;

Jeho Veličenstvo Král Italský:

Jeho Excellenci **Benito Mussoliniho,**
ministerského předsedu, ministra vnitra a per interim zahraničních věcí;

kteříž vyměnivše své plné moci, jež byly shledány v dobré a náležité formě, dohodli se takto:

Článek 1.

Reální daň, která postihuje příjem z nemovitostí, může se uložiti pouze státem, v němž tyto nemovitosti leží, i když náležejí příslušníkům druhého smluvního státu.

Článek 2.

Daň, která postihuje příjem z použitých movitých kapitálů, ukládá se státem, v němž věřitel má své bydliště, avšak s těmito výjimkami:

1. Daň, která postihuje příjem z kapitálů hypotečně zajištěných, náleží státu, v němž leží nemovitosti.

2. Daň, která postihuje úroky z cenných papírů vydaných státem, zeměmi, obcemi nebo jinými právnickými osobami, ustavenými řádně podle vnitřních zákonů smluvních států, jakož i úroky z cenných papírů, vydaných akciovými společnostmi, bankami nebo jinými úvěrními ústavy, náleží státu, v němž jest dlužník.

Ustanovení předchozího odstavce (2.) užije se též na zdanění úroků ze vkladů úsporných nebo na běžném účtu u bank a jiných úvěrních ústavů. Má-li banka nebo ústav hlavní závod v jednom ze smluvních států a jednu nebo více odboček ve druhém smluvním státě, zdaní se část úroků, kterou jsou odbočky povinny platiti, státem, v němž tyto leží.

Článek 3.

Daň, která postihuje pracovní příjmy, počítajíc v to příjmy ze svobodných povolání, náleží státu, na jehož území se provozuje osobní činnost, z níž plyne příjem.

il Sig. **Jan Dvořáček,**
Ministro plenipotenziario, Capo della Direzione economica nel Ministero degli Affari Esteri;

Sua Maestà il Re d'Italia:

S. Eccellenza **Benito Mussolini,**
Presidente del Consiglio, Ministro dell'Interno e per interim degli Affari Esteri;

i quali dopo aver scambiati i loro pieni poteri, trovati in buona e debita forma, hanno convenuto quanto segue:

Articolo 1.

L'imposta reale che colpisce il reddito dei beni immobili può essere applicata solamente dallo Stato nel quale questi immobili sono situati, anche quando essi appartengono ai sudditi dell'altro Stato contraente.

Articolo 2.

L'imposta che colpisce il reddito proveniente dall'impiego di capitali mobiliari è applicata dallo Stato ove il creditore ha il suo domicilio, salve però le seguenti eccezioni:

1) L'imposta che colpisce il reddito dei capitali con una garanzia ipotecaria appartiene allo Stato nel quale gli immobili sono situati.

2) L'imposta che colpisce gli interessi dei titoli emessi dallo Stato, dalle Provincie, dai Comuni o da altre persone morali regolarmente costituite secondo la legislazione interna degli Stati contraenti, come pure gli interessi dei titoli emessi da Società per azioni, da Banche, o da altri Istituti di credito appartiene allo Stato nel quale si trova il debitore.

La regola prevista dal comma precedente (2) si applica anche alla tassazione degli interessi dei depositi a risparmio o in conto corrente presso le Banche ed altri Istituti di credito. Se la Banca o l'Istituto ha il suo stabilimento principale in uno degli Stati contraenti e se vi sono una o più succursali nell'altro Stato contraente, la parte degli interessi dovuta dalle succursali appartiene allo Stato nel quale queste sono situate.

Articolo 3.

L'imposta che colpisce i redditi del lavoro, compresi i redditi delle professioni liberali, appartiene allo Stato sul territorio del quale è esercitata l'attività personale dalla quale il reddito proviene.

Daň, která postihuje služné, platy, pense, mzdy a ostatní služební požitky placené státem, zeměmi, obcemi a jinými veřejnými právnickými osobami, řádně ustavenými podle vnitřních zákonů smluvních států, náleží státu, v němž jest dlužník.

Článek 4.

Daň, která postihuje příjmy z provozování živnosti nebo obchodu jakéhokoli druhu, náleží státu, na jehož území živnostenský neb obchodní podnik má své zákonité sídlo neb závod, i když tento podnik rozšiřuje svou činnost na území druhého smluvního státu.

Má-li podnik sídlo neb hlavní závod v jednom ze smluvních států a jeden neb více závodů ve druhém, postihne daní každý ze smluvních států část příjmu, získanou činností příslušných závodů.

Za příčinou rozdělení příjmu budou moci finanční úřady zúčastněných států žádati na poplatníkovi, aby předložil celkové bilance, zvláštní bilance a kterékoliv jiné doklady, jichž vyžadují zákony příslušného státu.

Článek 5.

Daň, která postihuje doživotní důchody, a daň, která postihuje jakýkoliv jiný druh příjmu, k němuž se nepřihlíží v předchozích článcích této úmluvy, uloží se státem, v němž věřitel má své bydliště.

Článek 6.

Osobní daň, která postihuje úhrn poplatníkových příjmů, ukládá se každým ze smluvních států podle těchto ustanovení:

1. Pokud jde o příjmy

a) z nemovitého jmění,

b) z hypotečních pohledávek,

c) ze živnosti nebo obchodu, pokud nejsou provozovány akciovými společnostmi,

d) z práce,

užije se týchž ustanovení, která jsou stanovena pro tyto příjmy v příslušných článcích;

2. kterýkoliv jiný druh příjmu, počítajíc v to dividendy z akcií a úroky z cenných pa-

L'imposta che colpisce gli stipendi, gli assegni, le pensioni, i salari e le altre retribuzioni pagate dallo Stato, dalle Provincie, dai Comuni e da altre persone morali pubbliche regolarmente costituite secondo la legislazione interna degli Stati contraenti, appartiene allo Stato nel quale si trova il debitore.

Articolo 4.

L'imposta che colpisce il reddito proveniente dall'esercizio di un'industria o di un commercio di qualsiasi specie appartiene allo Stato sul territorio del quale l'impresa industriale o commerciale ha la sua sede legale ovvero il suo stabilimento, anche quando essa estende la sua attività sul territorio dell'altro Stato contraente.

Se l'impresa ha la sua sede o il suo stabilimento principale in uno degli Stati contraenti ed uno o più stabilimenti nell'altro, ciascuno degli Stati colpirà d'imposta la parte del reddito prodotta con l'attività degli stabilimenti rispettivi.

Agli effeti della ripartizione del reddito le autorità finanziarie degli Stati interessati potranno domandare al contribuente di presentare bilanci generali, bilanci speciali e ogni altro documento previsto dalle leggi del rispettivo Stato.

Articolo 5.

L'imposta che colpisce le rendite vitalizie e l'imposta che colpisce ogni altra specie di reddito che non sia previsto negli articoli precedenti della presente Convenzione saranno applicate dallo Stato ove il creditore ha il suo domicilio.

Articolo 6.

L'imposta personale che colpisce l'insieme dei redditi del contribuente è applicata da ciascuno degli Stati contraenti secondo le regole seguenti:

1) Ai redditi provenienti:

a) da beni immobili;

b) da crediti ipotecari;

c) dall'industria o dal commercio; in quanto non siano esercitati da società per azioni;

d) dal lavoro;

saranno applicate le stesse regole fissate per questi redditi dagli articoli rispettivi;

2) per ogni altra specie di reddito, compresi i dividendi delle azioni e gli interessi dei

pírů, zdaní se ve státě, kde má poplatník své bydliště.

Podle tohoto ustanovení pokládá se za bydliště místo, kde má poplatník obvyklý byt za okolností, které opravňují k domněnce, že má úmysl jej podržeti.

Má-li poplatník dvě nebo více bydlišť, finanční úřady obou smluvních států stanoví v dohodě rozdělení svrchu uvedeného příjmu.

Nemá-li poplatník vůbec bydliště ve výše zmíněném smyslu, bude možno zdaniti svrchu uvedený příjem, přihlížejíc toliko k jeho pobytu.

Článek 7.

Jednorázová dávka z majetku může býti uložena každým ze smluvních států na část toho poplatníkova jmění, které je na území tohoto státu.

Pro okolnost, zda jmění záležející

a) v nemovitostech,

b) v hypotečních pohledávkách,

c) v živnostenských nebo obchodních podnicích,

leží na území jednoho ze smluvních států, rozhodny jsou, pokud jde o uložení dávky z majetku, zásady, které byly přijaty v předchozích článcích pro zdanění příjmů plynoucích z takového jmění.

Na kterýkoliv jiný druh movitého jmění užije se ustanovení platných pro daň z úhrnného příjmu.

Článek 8.

Ustanovení článku 7. této úmluvy, týkajících se jednorázové dávky z majetku, užije se též při dávce z přírůstku na majetku a při dani z majetku trvalé povahy, které případně v jednom ze smluvních států existují aneb tam příště budou zavedeny.

Článek 9.

Finanční úřady obou smluvních států zavazují se upraviti slušným způsobem kteroukoliv jinou otázku, jež případně vznikne při ukládání daní buď pro různost rozhodných dnů, stanovených zákony obou zemí pro dávku

titoli, la tassazione sarà fatta nello Stato ove il contribuente ha la sua residenza.

Agli effetti della presente disposizione sarà considerato come residenza il luogo dove il contribuente ha una dimora abituale in condizioni tali da autorizzare la presunzione che egli abbia l'intenzione di conservarla.

Quando il contribuente ha due o più residenze, le autorità finanziarie dei due Stati contraenti fisseranno d'accordo la ripartizione del reddito suddetto.

In mancanza di una qualsiasi residenza nel senso sopra indicato la tassazione del reddito suddetto potrà essere fatta avendo riguardo solamente alla dimora.

Articolo 7.

L'imposta sul patrimonio prelevata una sola volta può essere applicata da ciascuno degli Stati contraenti sulla parte dei beni del contribuente che esistono nel territorio di questo Stato.

Per i beni rappresentati da:

a) immobili;

b) crediti ipotecari;

c) imprese industriali o commerciali;

l'esistenza sul territorio di uno degli Stati contraenti, ai fini dell'applicazione dell'imposta sul patrimonio, è determinata dai principî adottati negli articoli precedenti per la tassazione dei redditi provenienti da tali beni.

Per ogni altra specie di beni mobiliari si applicheranno le stesse regole adottate per l'imposta sull'insieme dei redditi.

Articolo 8.

Le regole stabilite dall'art. 7 della presente Convenzione, in rapporto all'imposta sul patrimonio prelevata per una sola volta, si applicano anche all'imposta sull'accrescimento del patrimonio e all'imposta di carattere permanente che eventualmente esistano in uno degli Stati contraenti o che vi siano adottate per l'avvenire.

Articolo 9.

Le autorità finanziarie dei due Stati contraenti si impegnano a definire in modo equo, ogni altra questione che possa sorgere dall'applicazione delle imposte, sia a causa della differenza delle date decisive fissate

z majetku, buď pro různost zásad, které upravují ukládání daní v každém z obou států.

Článek 10.

Dokáže-li se, že postup finančních úřadů smluvních států způsobil poplatníkovi dvojí zdanění, je mu možno stěžovati si do toho u státu, jehož je příslušníkem. Shledá-li se tato stížnost odůvodněnou, bude moci finanční úřad příslušného státu dohodnouti se s finančním úřadem druhého státu, aby se slušným způsobem zamezilo dvojí zdanění.

Článek 11.

Vysoké Smluvní Strany zavazují se poskytovati si vzájemnou pomoc, aby se usnadnilo ukládání a vybírání přímých daní.

Zvláštní úmluva určí pravidla, jimiž se bude tato pomoc říditi.

Článek 12.

Diplomatičtí a konsulátní úředníci každého ze smluvních států a jejich přidělenci, pokud jsou úředníky z povolání a občany státu, který zastupují, jsou osvobozeni, pokud na území státu, u něhož jsou pověřeni, nevykonávají nijakého povolání, živnosti neb jiné výdělečné činnosti, od daní přímých, vyjímajíc daně, které se vybírají přímou srážkou nebo které postihují nemovitosti neb úroky z movitých kapitálů uložených ve státě, u něhož jsou pověřeni.

Článek 13.

Tato úmluva bude účinnou:

1. pro dávku z majetku ode dne, kterého nabude účinnosti příslušný zákon, kterým byla zavedena tato dávka v každém ze smluvních států;

2. pro daně zmíněné v článcích 1. až 6. od 1. ledna 1925, pokud jde o zdanění na rok 1925 a příští léta.

Ustanovení těchto článků užije se na žádost jedné z Vysokých Smluvních Stran, aby rozřešen byl slušným způsobem jakýkoli rozpor v oboru daní, který bude ještě nevyřízen v době, kdy tato úmluva nabude účinnosti.

dalle leggi dei due Stati per l'imposta sul patrimonio, sia a causa dei differenti principî che regolano l'applicazione delle imposte in ciascuno dei due Stati.

Articolo 10.

Allorchè sia provato che l'azione delle autorità finanziarie degli Stati contraenti abbia avuto per il contribuente l'effetto di una doppia imposizione, egli potrà reclamare contro tale fatto allo Stato al quale appartiene. Se questo reclamo è riconosciuto fondato, l'autorità finanziaria dello Stato in questione potrà accordarsi con l'autorità finanziaria dell'altro Stato per evitare, in modo equo, una doppia imposizione.

Articolo 11.

Le Alte Parti contraenti s'impegnano a prestarsi assistenza reciproca per facilitare l'applicazione e la riscossione delle imposte dirette.

Una Convenzione separata fisserà le regole alle quali questa assistenza sarà soggetta.

Articolo 12.

I funzionari diplomatici e consolari di ciascuno degli Stati contraenti ed i loro addetti, in quanto siano di carriera e sudditi dello Stato che essi rappresentano, ed in quanto non esercitino nel territorio dello Stato presso il quale sono accreditati alcuna professione, industria od altra attività lucrativa, sono esenti dalle imposte dirette, ad eccezione di quelle che sono riscosse per ritenuta diretta o che colpiscono immobili o interessi di capitali mobili investiti nello Stato presso il quale sono accreditati.

Articolo 13.

La presente Convenzione avrà effetto:

1) per l'imposta sul patrimonio dal giorno dell'entrata in vigore della legge rispettiva che ha introdotto questa imposta in ciascuno degli Stati contraenti;

2) per le imposte indicate agli articoli da 1 a 6, a partire dal 1 gennaio 1925 per ciò che riguarda la tassazione che si riferisce all'anno 1925 ed all'avvenire.

Le regole fissate in questi articoli saranno adottate, a richiesta di una delle Alte Parti contraenti, per risolvere in modo equo, qualsiasi controversia in materia di imposte che sia ancora in sospeso al momento dell'entrata in vigore della presente Convenzione.

Článek 14.

Tato úmluva bude ratifikována.

Vejde v platnost dnem výměny ratifikačních listin, k níž dojde v Římě pokud možno nejdříve.

Každá z Vysokých Smluvních Stran bude moci vypovědět tuto úmluvu s účinkem od příštího 1. ledna po předběžném alespoň osmiměsíčním oznámení.

Tato úmluva je sepsána ve dvou exemplářích, v jazyku italském a československém. Při rozporech rozhoduje znění v jazyku italském jakožto jazyku známém všem zmocněncům.

Tomu na svědomí podepsali shora uvedení zmocněnci tuto úmluvu.

Dáno v Římě dne 1. března léta tisícího devítistého dvacátého čtvrtého.

L. S. VLASTIMIL KYBAL v. r.
L. S. JAN DVOŘÁČEK v. r.
L. S. BENITO MUSSOLINI v. r.

Závěrečný protokol.

Při podpisu dnes sjednané úmluvy mezi republikou Československou a královstvím Italským o zamezení dvojího zdanění a urovnání jiných otázek v oboru přímých daní učinili podepsaní zmocněnci tato prohlášení, která jsou integrující částí úmluvy:

1. Za „úvěrní ústav" podle posledního odstavce článku 2. úmluvy pokládá se každý závod, který po živnostensku poskytuje úvěr.

2. Za závody podle článku 4. pokládají se továrny, dílny, pracovny, nákupny a prodejny, skladiště, kanceláře a jiná obchodní zařízení, jakož i udržování stálého zástupce.

3. Rozumí se, že obě Vysoké Smluvní Strany se dohodnou o slušném rozdělení příjmu plynoucího z podniků živnostenských nebo obchodních v případě uvedeném v 2. odstavci článku 4.

4. Pokud jde o daň z úhrnného příjmu a dávku z majetku, uvedené v článcích 6. a 7.

Articolo 14.

La presente Convenzione sarà ratificata.

Essa entrerà in vigore il giorno dello scambio delle ratifiche che avrà luogo a Roma il più presto possibile.

Ciascuna delle Alte Parti contraenti potrà denunciare la presente Convenzione, con effeto dal 1 gennaio successivo mediante un preavviso di almeno otto mesi.

La presente Convenzione è redatta in doppio esemplare in italiano e in cecoslovacco. In caso di divergenze farà fede il testo italiano come lingua nota a tutti i Plenipotenziari.

In fede di che i Plenipotenziari suddetti hanno firmato la presente Convenzione.

Fatto a Roma il primo marzo millenovecentoventiquattro.

L. S. VLASTIMIL KYBAL m. p.
L. S. JAN DVOŘÁČEK m. p.
L. S. BENITO MUSSOLINI m. p.

Protocollo finale.

Al momento di procedere alla firma della Convenzione conclusa in data odierna tra la Repubblica Cecoclovacca e il Regno d'Italia allo scopo di evitare le doppie imposizioni e di regolare altre questioni in materia di imposte dirette:

I Plenipotenziari sotto indicati hanno fatto le seguenti dichiarazioni che formeranno parte integrante della Convenzione medesima:

1) Per »Istituti di credito« ai sensi dell'art. 2 ultimo comma della Convenzione si intende qualsiasi stabilimento che eserciti l'industria del credito;

2) Sono considerati come stabilimenti, ai sensi dell'art. 4, le fabbriche, le officine, i laboratori, i locali di compra e vendita , i magazzini, le agenzie ed altri esercizi commerciali come anche l'esistenza di un rappresentante permanente;

3) Resta inteso che le due Alte Parti Contraenti, si accorderanno, per stabilire, in modo equo, la ripartizione del reddito proveniente dalle imprese industriali o commerciali nel caso previsto dal 2 comma dell'art. 4;

4) Sono considerate come imprese d'industria o di commercio, nei riguardi dell'im-

úmluvy, pokládají se za podniky živnostenské a obchodní též účastenství ve společenských podnicích s výjimkou společností akciových. Stran akcií akciových společností, jakož i stran jakéhokoliv jiného druhu cenných papírů potvrzuje se zásada přijatá v těchto dvou článcích co do zdanění v místě poplatníkova bydliště.

5. Rozumí se, že ustanovení článků 1, 2, 3, 4, 5 úmluvy netýkají se daní uvedených v článcích 6, 7 a 8, kromě výjimek uvedených v článcích 6, 7 a 8.

6. Za „přímé daně" podle úmluvy pokládají se přímé daně ukládané státem, zahrnujíc v to přirážky samosprávných svazků.

7. Co se týče daně dědické, Vysoké Smluvní Strany vyhrazují si sjednati zvláštní dohodu.

Tento protokol je sepsán ve dvou exemplářích, v jazyku italském a československém. Při rozporech rozhoduje znění v jazyku italském jakožto jazyku známém všem zmocněncům.

Na důkaz čehož zmocněnci podepsali, jak následuje.

Dáno v Římě dne 1. března léta tisícího devítistého dvacátého čtvrtého.

L. S. VLASTIMIL KYBAL v. r.
L. S. JAN DVOŘÁČEK v. r.
L. S. BENITO MUSSOLINI v. r.

posta globale e dell'imposta sul patrimonio previste dagli articoli 6 e 7 della Convenzione, anche le partecipazioni alle imprese sotto forma di società ad eccezione delle società per azioni. Per le azioni di queste ultime società, come pure per ogni altra specie di titoli è confermato il principio adottato nei due articoli stessi della tassazione nel luogo di residenza del contribuente.

5) Resta inteso che le disposizioni degli articoli 1, 2, 3, 4, 5 della Convenzione non si riferiscono alle imposte indicate dagli articoli 6, 7 e 8, salvo le eccezioni indicate agli articoli 6, 7 e 8;

6) Per »Imposte dirette« ai sensi della Convenzione, s'intendono le imposte dirette applicate dallo Stato, comprese le addizionali degli enti autarchici;

7) Per quanto riguarda l'imposta sulle successioni le Alte Parti Contraenti si reservano di concludere un accordo separato.

Il presente protocollo è redatto in doppio esemplare, in italiano e cecoslovacco. In case di divergenze farà fede il testo italiano, come lingua nota a tutti i Plenipotenziari.

In fede di che i Plenipotenziari hanno firmato come appresso.

Fatto a Roma il primo marzo millenovecentoventiquattro.

L. S. VLASTIMIL KYBAL m. p.
L. S. JAN DVOŘÁČEK m. p.
L. S. BENITO MUSSOLINI m. p.

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU A ZÁVĚREČNÝ PROTOKOL, SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JE.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČEŤ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAZSKÉM DNE 14. LEDNA LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO DVACÁTÉHO PÁTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:
T. G. MASARYK v. r.

L. S.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:
Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny vyměněny byly dne 19. ledna 1925 v Římě, čímž úmluva tato nabyla mezinárodní působnosti.

Dr. Beneš v. r.

22.

Vyhláška ministra vnitra ze dne 23. ledna 1925

o vydání úředního seznamu míst v Čechách, na Moravě a ve Slezsku a o změnách úředních názvů měst, obcí, osad a částí osad povolených v roce 1924.

Podle ustanovení §§ 3 a 5 zákona ze dne 14. dubna 1920, č. 266 Sb. z. a n., o názvech měst, obcí, osad a ulic, jakož i označování obcí místními tabulkami a číslování domů, vyhlašuji, že byl vydán tiskem úřední seznam míst v Čechách, na Moravě a ve Slezsku (Statistický lexikon obcí v republice Československé. Díl I. a II.), jenž obsahuje úřední názvy obcí, osad a částí osad podle uvedeného zákona, a že v roce 1924 povoleny byly ministrem vnitra tyto změny úředních názvů míst:

V Čechách:

1. Výnosem ze dne 29. listopadu 1924, č. 62.430, byla k žádosti obce Oselna, pol. okres České Budějovice, povolena změna názvu této obce a osady na Úsilné.

2. Výnosem ze dne 3. prosince 1924, č. 82.212 ai 1923, byla k žádosti obce Řečan, pol. okres Pardubice, povolena změna názvu této obce a osady na Řečany nad Labem.

3. Výnosem ze dne 18. prosince 1924, č. 21.759, byla k žádosti obce Včelné, pol. okres Prachatice, povolena změna názvu této obce a osady na Včelná pod Boubínem.

Ve Slezsku:

Výnosem ze dne 2. června 1924, č. 23.607, bylo ustanoveno k žádosti obce Šunichlu, pol. okres fryštátský, aby název této obce a osady Šunichel, německy Schönichel, polsky Szónychel, byl zrušen a aby nový název zněl Nový Bohumín, německy Neu-Oderberg.

Malypetr v. r.

23.

Vládní nařízení ze dne 7. února 1925

o nejvyšších cenách zápalek.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 17 cís. nařízení ze dne 29. srpna 1916, č. 278 ř. z., o dani ze zapalovadel, zákona ze dne 9. října 1919, č. 550 Sb. z. a n., jímž se zavádí daň ze zapalovadel pro Slovensko, a zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 316 Sb. z. a n., o dani ze zapalovadel:

§ 1.

Ustanovení §§ 1—3 vládního nařízení ze dne 28. března 1923, č. 58 Sb. z. a n., o nejvyšších cenách zápalek, neplatí pro zápalky voskové domácí i cizí výroby.

§ 2.

(1) Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

(2) Provede je ministr financí v dohodě s ministrem průmyslu, obchodu a živností.

Stříbrný v. r.

Bečka v. r.	Dr. **Dolanský** v. r.
Šrámek v. r.	Dr. **Beneš** v. r.
Malypetr v. r.	Dr. **Markovič** v. r.
Novák v. r.	**Srba** v. r.
Dr. **Hodža** v. r.	**Habrman** v. r.
Dr. **Franke** v. r.	Dr. **Kállay** v. r.

Státní tiskárna v Praze.